



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **M. S.**
bytem X
zastoupený JUDr. Bc. Marcelou Lafek, advokátkou
se sídlem Národní 416/37, Praha 1 – Staré Město

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad štolou, Praha 7 – Holešovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2023, č. j. MV-64879-10/OAM-2023,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce dne 21. 3. 2023 požádal žalovaného (povinný subjekt) o informaci dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném do 31. 12. 2023, a to

konkrétně ke každému jednotlivému povolenému dlouhodobému vízu za účelem studia a ke každému jednotlivému povolenému dlouhodobému pobytu za účelem studia vydaných v období od 1. 9. 2019 do 31. 12. 2022 na zastupitelském úřadu České republiky v Hanoji o následující informace:

- a. datum podání a číslo jednací zastupitelského úřadu, pod kterým byla žádost o vízum či pobyt vedena;
 - b. číslo jednací žalovaného, pod kterým byla následně tato žádost o vízum či pobyt vedena žalovaným;
 - c. u žádosti o dlouhodobé vízum datum udělení víza, u žádosti o dlouhodobý pobyt datum vydání průkazu o povolení k pobytu;
 - d. zda žadatel následně na území ČR podal žádost o zaměstnaneckou kartu;
 - e. pokud žádost podal, pak datum podání žádosti a číslo jednací žalovaného, pod kterým byla nebo je žádost o zaměstnaneckou kartu vedena;
 - f. zda bylo žádosti o zaměstnaneckou kartu vyhověno;
 - g. pokud ano, datum, kdy došlo k vydání zaměstnanecké karty.
2. Oznámením ze dne 14. 4. 2023, č. j. MV-64879-3/OAM-2023, vyzval žalovaný žalobce k úhradě částky 209 394 Kč za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. V odůvodnění tohoto oznámení žalovaný uvedl, že je mu z jeho správní činnosti známo, že ve skupině požadovaných informací jsou i takové žádosti, které byly podány osobami, jež zmocnily žalobce k zastupování v řízeních o těchto pobytových oprávněních. Jelikož požadované informace žalobci umožňují identifikaci osob, které v současné době zastupuje či v minulosti zastupoval, je nutné zajistit, aby nedošlo k neoprávněnému poskytnutí osobních údajů (§ 8a zákona o svobodném přístupu k informacím a § 2 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu). Informace o tom, zda v případě cizince, který podal žádost, figuroval žalobce jako zmocněnec a zároveň jeho zmocnění již skončilo, je možné získat jen fyzickým prohledáním jednotlivých spisů. Za účelem získání těchto informací žalovaný uvedl, že musí vyhledat v databázi umístění všech 1389 spisů, vypracovat přehled těchto řízení, přistoupit k fyzickému vyhledávání ve všech spisech, jednotlivá regionální pracoviště musí vytvořené podklady zaslat a z těchto podkladů pověřený zaměstnanec zpracuje požadovanou informaci. Žalovaný dále uvedl, že k realizaci těchto úkonů je třeba pověřit více pracovníků, kteří by se zpracování dotazu museli věnovat nad rámec svých pracovních povinností. Celkem by mimořádné vyhledávání trvalo 834,24 hodin vyhledávání. Z toho největší část (694,5 hodin) měla spočívat ve fyzickém vyhledávání a zpracování spisů. Za každou hodinu žalovaný požadoval dle sazebníku úhrad 251 Kč.
3. Proti tomuto oznámení žalobce podal stížnost. Rozhodnutím ze dne 18. 5. 2023, č. j. MV-80443-2/TP-2022, ministr žalovaného potvrdil sdělenou výši úhrady za poskytnutí informací. Žalobce požadovanou úhradu neuhradil a žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 8. 2023 (nyní napadeným posuzovanou žalobou) žádost dle § 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím odložil. V poučení tohoto rozhodnutí bylo uvedeno, že proti danému rozhodnutí lze podat rozklad. Tímto poučením se žalobce řídil a rozklad podal. Přípisem ze dne 19. 9. 2023, č. j. MV-145284-3/SO-2023, mu bylo ministrem žalovaného sděleno, že rozklad není přípustný. Proti rozhodnutí o odložení žádosti ze dne 7. 8. 2023 žalobce brojí žalobou.

II. Obsah žaloby

4. **Žalobce** v žalobě namítá, že se řídil nesprávným poučením správního orgánu, proto lhůta pro podání žaloby začala běžet až dnem doručení sdělení ministra vnitra.
5. Žalobce dále namítá, že postup žalovaného a požadované uhrazení částky ve výši 209 394 Kč odůvodněné údajnou nezbytností fyzického vyhledání spisů pro ověření, zda žadatel zastupoval osoby, které žádaly o některý z pobytů, je v rozporu se zákonem. Úhrada podle § 17 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím může být požadována pouze za vyhledání informací, o jejichž poskytnutí žadatel žádá. Úhrada proto nemůže být požadována za vyhledání informací, které žalobce vůbec nepožadoval. Žalobce nepožadoval informace o tom, zda v některých řízeních nějakého cizince zastupoval nebo zastupuje, popř. zda a kdy bylo zastupování ukončeno. Proto žalovaný není oprávněn za tuto nepožadovanou činnost žádat jakoukoli úhradu a touto úhradou podmiňovat poskytnutí požadovaných informací. Pokud se žalovaný rozhodl v rámci řízení provádět nějaké aktivity, které nejsou vyhledáním požadovaných informací, musí nést tyto náklady sám. Stejně žalobce nepožadoval po žalovaném činnost, kterou označuje jako vytvoření tabulek.
6. Vytvoření tabulek není dle žalobce vyhledáním informací a ani ostatní uváděné činnosti nejsou nezbytné pro poskytnutí informace. Požadované informace lze zjistit a poskytnout nahlédnutím do elektronického systému CIS, který vede a vytváří žalovaný.
7. Žalobce dále považuje odůvodnění žalovaného za nepřezkoumatelné. Odůvodňuje-li žalovaný nezbytnost 694,50 hodin práce tím, že měl žalobce některé z žadatelů zastupovat a že mu to je známo z jeho správní činnosti, měl uvést alespoň nějaký případ, kdy žalobce skutečně vystupoval jako zástupce. Žalobce je názoru, že se v evidenci klientů žalobce žádný takový případ nenachází.
8. Žalobce namítá, že má stejně jako jakákoli jiná osoba právo na informace zaručeno v čl. 17 Listiny základních práv a svobod a při výkonu tohoto práva nemůže být diskriminován proto, že je profesí advokát a poskytuje právní služby cizincům spočívající v zastupování ve správních řízeních.
9. Žalobce dále namítá, že nežádá poskytnutí osobních údajů žadatelů, ale čísla jednacích žádostí, data podání a výsledek řízení. Taková data nelze podřadit pod údaje vyjmenované v § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, ani v § 2 odst. 3 správního řádu. Žalovaný neuvedl, v rozporu s jakým předpisem upravujícím ochranu osobních údajů je poskytnutí požadované informace, a postup žalovaného je tak nepřezkoumatelný.
10. Žalobce dále namítá, že po něm byla požadována úhrada mimořádně vysoké části, kterou by musel hradit z prostředků společného jmění manželů, neboť je ženatý a souhlas manželky k nakládání s touto částkou nedostal. Žalobce má za to, že nemůže být při výkonu svého práva diskriminován pouze proto, že je ženatý.
11. **Žalovaný** se k žalobě nevyjádřil.

III. Posouzení žaloby

12. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobce i žalovaný vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím

věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Návrh k provedení důkazu sám o sobě neznamena nesouhlas s rozhodnutím o věci bez nařízení jednání (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, č. 3380/2016 Sb. NSS). Žalobce navrhl důkaz správním spisem, kterým se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

13. K zachování lhůty pro podání žaloby soud uvádí, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 4. 2013, č. j. 6 Ans 16/2012-62, č. 2959/2014 Sb., dospěl k závěru, že proti rozhodnutí o odložení žádosti podle § 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím není přípustný žádný opravný prostředek. Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 21. 9. 2010, č. j. 2 As 34/2008-90, č. 2164/2011 Sb. NSS, „*pokud je tedy žádost odložena pro nezaplacení, může žadatel proti takovému rozhodnutí brojit žalobou ve správním soudnictví, neboť tímto rozhodnutím bylo teprve do jeho práva zasaženo. Protože by důvodem odložení bylo nezaplacení, přezkoumá ovšem správní soud věcně také tuto otázku, a v tomto rámci se bude mimo jiné zabývat výší úhrady.*“ Nesprávné poučení ze strany orgánu veřejné správy pak nesmí být na újmu účastníkům řízení [srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 31. 1. 2012, sp. zn. IV. ÚS 3476/11 (N 25/64 SbNU 269)]. V posuzovaném případě byl žalobce ministrem vnitra sdělením ze dne 19. 9. 2023 vyrozuměn, že se může domáhat ochrany proti usnesení pouze soudní cestou, žaloba byla podána dne 15. 11. 2023, lhůta pro podání žaloby tak byla zachována.
14. Na úvod městský soud připomíná, že při přezkumu odložení žádosti o informace pro nezaplacení požadované úhrady se přezkoumává i výše úhrady (viz usnesení zvláštního senátu podle zákona č. 131/2002 Sb. ze dne 15. 9. 2010, č. j. Konf 115/2009-34, č. 2301/2011 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2013, č. j. 6 Ans 16/2012-62, č. 2959/2014 Sb. NSS). Soud tak bude přezkoumávat úvahy žalovaného uvedené v oznámením ze dne 14. 4. 2023, kterým byl žalobce vyzván k úhradě částky 209 394 Kč, a rovněž rozhodnutí ministra žalovaného ze dne 18. 5. 2023, kterým k podané stížnosti ministr žalovaného potvrdil sdělenou výši úhrady za poskytnutí informací.
15. Dle § 17 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že *povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.*
16. Podle § 17 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že *v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává.*
17. Podle § 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že *poskytnutí informace podle odstavce 3 je podmíněno zaplacením požadované úhrady. Pokud žadatel do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezaplatí, povinný subjekt žádost odloží. Po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady lhůta podle věty druhé neběží.*

18. Podle § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že *informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.*
19. Městský soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti, kterou žalobce spatřuje v tom, že žalovaný nevysvětlil dle jakého právního předpisu nemůže požadované informace poskytnout. Žalobce totiž nežádal poskytnutí osobních údajů žadatelů, ale čísla jednací žádostí, data podání a výsledek řízení. Tuto námitku považuje soud za nedůvodnou. Žalovaný v oznámení o výši úhrady uvedl, že žalobce požaduje informace i o žadatelích, které zastupoval. Za takové situace by poskytnutí požadovaných informací žalobci umožnilo identifikovat žadatele. S touto dílčí úvahou soud souhlasí. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 8. 2023, č. j. 3 As 76/2022-54, uvedl následující: „*Při posuzování, zda může být určitá informace osobním údajem ve smyslu čl. 4 odst. 1 GDPR, je třeba postupovat v souladu s tzv. objektivním pojetím osobních údajů. V tomto pojetí se naplnění definice osobního údaje neposuzuje ze subjektivního pohledu správce či zpracovatele, který údaje v daný moment disponuje, ale zjišťuje se, zda někde existuje další informace, která by, ve spojení s původní informací, mohla vést k identifikaci subjektu údajů. Informace je tedy osobním údajem, existují-li jakékoliv osoby nebo orgány, které by subjekt údajů dokázaly na základě dané informace (ve spojení s jím dostupnými doplňujícími údaji) identifikovat [...]. S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že osobním údajem – tedy údajem vedoucím k identifikaci fyzické osoby – může být také spisová značka trestní věci, projednávané krajským soudem, a to pokud existují další informace, které má (nebo by mohl mít) k dispozici jiný subjekt, jenž by pomocí nich identifikoval konkrétní fyzickou osobu obžalovaného v řízení, k němuž se spisová značka vztahuje.*“ Z uvedeného rozsudku plyne, že i prosté číslo jednací, může vést k identifikaci osoby. Žalovaný proto dále s odkazem na § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím uvedl, že je nutné zajistit, aby nedošlo k neoprávněnému poskytnutí osobních údajů, jelikož zastoupení žalobce mohlo již skončit. I tuto další dílčí úvahu považuje soud za přezkoumatelnou. Dle městského soudu z uvedené úvahy plyne, že žalovaný spatřoval potenciální riziko právě v poskytnutí informací přiřaditelných se znalostmi žalobce ke konkrétnímu žadateli tehdy, zaniklo-li již žalobci zmocnění k zastupování. Tato úvaha je logická. Zaniklo-li žalobci zmocnění před koncem správního řízení, poskytnutím požadovaných informací by se žalobce nově dozvěděl např. to, že žádosti žadatele bylo vyhověno. Konečně ministr žalovaného v rozhodnutí ze dne 18. 5. 2023, kterým potvrdil sdělenou výši úhrady za poskytnutí informací, uvedl následující: „*V daném případě se jedná o nejen o informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy a soukromí fyzické osoby (žadatele), jejichž ochrana je upravena ustanoveními § 81 - § 90 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 89/2012 Sb.“), nýbrž i o osobní údaje ve smyslu článku 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů. Poskytnutí těchto informací povinným subjektem by znamenalo porušení zmíněného nařízení, stejně jako zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů ve znění pozdějších předpisů a výše uvedených ustanovení zákona č. 89/2012 Sb.*“ Z tohoto vyjádření je tak naprosto zjevné, jaké právní předpisy považovaly správní orgány za ty, které ve smyslu § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím upravují ochranu osobních údajů, projevů osobní povahy, soukromí atd. Městský soud tak neseznal námitku nepřezkoumatelnosti důvodnou.
20. Městský soud dodává, že z ustálené judikatury Ústavního soudu [viz nálezy ze dne 17. 10. 2017 sp. zn. IV. ÚS 1378/16 (N 188/87 SbNU 77) a ze dne 3. 4. 2018 sp. zn. IV. ÚS 1200/16 (N 64/89 SbNU 25)] plyne, že žádným zákonem nelze vyloučit ochranu základních

práv a svobod, zaručenou ústavním pořádkem, a v každém jednotlivém případě střetu ústavně zaručených práv musejí být testem proporcionality porovnána dotčená v konfliktu stojící práva a musí být zajištěno, aby mezi nimi byla dodržena spravedlivá rovnováha (k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2023, č. j. 5 As 104/2021-35, bod [23]). V předchozím odstavci uvedené úvahy městského soudu požadovat po žalobci úhradu vychází toliko z teoretické možnosti plynoucí z textu zákona, a to aniž by soud test proporcionality provedl. Správní orgány v nyní posuzované věci takové posouzení neprovedly, a to ani v oznámení o výši úhrady ze dne 14. 4. 2023, v rozhodnutí ministra žalovaného ze dne 18. 5. 2023 o stížnosti proti výši úhrady, ani v žalobou napadeném rozhodnutí. Městský soud proto test proporcionality jako první rovněž nemohl provést. Přestože soud je názoru, že proporcionalitu zásahů do základních práv měly správní orgány posoudit, nejedná se o otázku, ke které by mohl soud přihlížet z moci úřední. Soud je vázán žalobními námitkami a není oprávněn ani povinen za žalobce domýšlet argumenty, proč spatřuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Žalobce v podané žalobě přitom nenamítá, že správní orgány měly provést test proporcionality, který neprovedly. Z toho důvodu ani soud nemůže přihlídnout k tomuto nedostatku odůvodnění správních orgánů.

21. Námitka žalobce, že úhrada nemůže být požadována za vyhledání informací, které žalobce vůbec nepožadoval, rovněž není důvodná. Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 29. 6. 2021, sp. zn. III. ÚS 3339/20 (N 125/106 SbNU 344), uvedl, že *„je možné pod ,mimořádně rozsáhlé vyhledávání“ podřadit nejen písemné zpracování vyhledaných informací, ale i čas strávený vyhledáváním těch informací, které musí být z poskytnutí vyloučeny. V praxi se jedná převážně o čas potřebný k anonymizaci osobních údajů dotčených osob. I tyto náklady pak mohou být součástí stanovené úhrady.“* (obdobně srov. i rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2014, č. j. 5 As 76/2014-23, č. 3109/2014 Sb. NSS, ze dne 24. 6. 2020, č. j. 6 As 63/2020-18, nebo ze dne 24. 9. 2020, č. j. 3 As 46/2019-54) Soud tak souhlasí s žalobcem, že sice nepožadoval informace o tom, zda v některých řízeních žadatele zastupoval, jak bylo nicméně vysvětleno v bodu [19] tohoto rozsudku, tato okolnost byla důležitá pro posouzení, zda požadované informace je možné poskytnout. V souladu s citovaným nálezem Ústavního soudu a dalšími rozhodnutími Nejvyššího správního soudu za takovou činnost je možné požadovat úhradu.
22. Žalobce namítal, že vytvoření tabulek ani další činnosti nejsou nezbytné pro poskytnutí informací. S tímto soud nesouhlasí. Ústavní soud v již citovaném nálezu sp. zn. III. ÚS 3339/20 uvedl, že *„dospěje-li proto povinný subjekt k názoru, že bude nutné takové rozsáhlé vyhledávání provést, přikročí buď k samotnému vyhledání a zpracování informace, anebo - umožňuje-li to povaha vyhledávaných informací - využije tzv. kvalifikovaného odhadu“*. Takový postup připustil Ústavní soud i v nálezu ze dne 21. 5. 2019, sp. zn. I. ÚS 1083/16 (N 82/94 SbNU 14), kde uvedl, že *„zákon totiž nijak nevylučuje, že žádaná úhrada bude stanovena kvalifikovaným odhadem, např. vyhledáním části žádaných informací a odhadem potřebného času a nákladů na dokončení vyhledání“*. Městský soud dodává, že ke kvalifikovanému odhadu nemusí sloužit pouze vyhledání části požadovaných informací (sám Ústavní soud tuto možnost uvedl toliko jako příklad), ale povinný subjekt ke kvalifikovanému odhadu výše úhrady může dospět i jiným přezkoumatelným a logickým vyčíslením předpokládané časové náročnosti vyhledávání informací. To žalovaný učinil na stranách 2 až 4 oznámení o výši úhrady, kde popsal, jaké kroky bude muset učinit a jejich časovou náročnost. Kvalifikovaný odhad žalovaného se opírá o reálný základ, když uvádí, že zjištění skutečnosti, zda žalobce zastupoval žadatele a toto zmocnění již skončilo, je možné učinit pouze fyzickým prohledáním jednotlivých spisů (celkem 1389 spisů). Dle soudu je zároveň zcela

pochopitelné, že žalovaný nevede jednoduchou a přístupnou evidenci, ze které by bylo možné zjistit, zda a kdy došlo k zániku zmocnění konkrétního zástupce. Žalobce v podané žalobě pouze obecně namítá, že dané činnosti nejsou pro poskytnutí nezbytné. Takto formulovanou námitkou však dostatečně nereaguje na podrobné odůvodnění žalovaného. Soud tak v obdobné míře obecnosti uvádí, že příprava sběrných tabulek byla součástí systematického postupu žalovaného za účelem zjištění, zda poskytnutím požadovaných informací dojde k nepřípustnému zásahu do zájmů chráněných § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Městský soud rovněž dodává, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 10. 2004, č. j. 6 A 83/2001-39, č. 651/2005 Sb. NSS, vyslovil, že *„do nákladů za vyhledání informace je třeba započítat také náklady spojené se zpracováním informace, neboť pouhé vyhledání informace bez jejího přenosu např. v písemné podobě na žadatele by pro žadatele nemělo žádný praktický význam“*.

23. Žalobce dále namítal nepřezkoumatelnost té části odůvodnění, která uvádí, že je povinnému subjektu známo z jeho správní činnosti, že ve skupině těchto žádostí jsou takové, které byly podány osobami, jež zmocnily žalobce k zastupování v řízeních o těchto pobytových oprávněních. Dle žalobce měl žalovaný uvést alespoň jeden příklad, kdy žalobce vystupoval jako zmocněnec. Žalobce nicméně nijak nespornuje, že je advokát, který zastupuje cizince v různých řízeních o pobytových oprávněních, naopak to sám uvedl v podané žalobě. To bylo zjevně známo i žalovanému, stejně jako je to známo z úřední činnosti i městskému soudu. Žalovaný tak dle městského soudu nemusel ani příkladmo uvádět alespoň některá řízení, ve kterých vystupoval z pozice zmocněnce žalobce. Rozhodnutí žalovaného tak nelze považovat za nepřezkoumatelné a tato námitka proto není důvodná.
24. K žalobcem namítané diskriminaci spočívající v jeho výkonu činnosti advokáta soud uvádí, že žalovaný neodmítl žalobci požadované údaje poskytnout. Oznámením o výši úhrady mu sdělil, že s ohledem na jeho činnost a možné zastupování v řízeních by mohlo poskytnutím požadovaných informací dojít k neoprávněnému poskytnutí osobních údajů. Jak již soud uvedl výše, i čas strávený vyhledáním těch informací, které musí být z poskytnutí vyloučeny, lze podřadit pod pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání a zákon v takových případech nevylučuje, aby byla žádaná úhrada stanovena kvalifikovaným odhadem. Ústavní soud v citovaném nálezu sp. zn. ÚS 1083/16 uvedl, že *„stanovení úhrady kvalifikovaným odhadem jako podmínky pro poskytnutí informace nijak nekoliduje se zárukou přístupu k informacím, resp. s požadavkem na vymezení podmínek a provedení zákonem podle čl. 17 odst. 5 věty druhé Listiny, protože tím nejsou dotčeny podstata a smysl tohoto práva (čl. 4 odst. 4 Listiny).“* Žalovaný svůj postup sice odůvodnil skutečností, že žalobce zastupuje osoby v řízeních, ovšem tato skutečnost nezaložila odmítnutí poskytnutí požadovaných informací, pouze na základě této skutečnosti vyjádřil úvahu o možném neoprávněném poskytnutí osobních údajů a odůvodnil, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé a nikoli běžné vyhledávání informací. Ani tuto námitku soud proto neshledal důvodnou.
25. Námitku žalobce, že je diskriminován, protože je ženatý a nedostal souhlas manželky k nakládání s prostředky společného jmění manželů, soud rovněž neshledal důvodnou. Společné jmění manželů je soukromoprávním institutem, který nemá žádný právní dopad na zákonnost vyřízení žádosti dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Skutečnost, že manželka žalobce neposkytla souhlas se zaplacením požadované úhrady je čistě soukromoprávní věc mezi žalobcem a jeho manželkou. Přistoupil-li by soud na tuto námitku, znamenalo by to, že každý žadatel, jež nemůže nezávisle na jiné osobě disponovat

se svými prostředky, by nemusel i při mimořádně rozsáhlém vyhledávání informací ničeho hradit. Taková úvaha není správná.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

26. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
27. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 03.10.2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.